

P A M P H I L V S M O N T I V S S E B A
S T I A N O F O S C A R I N O P A =
tritio Veneto Philosopho Clarissimo
S. P. D.

A N O N N V I L L O R V M solet esse consuetudo sœdissima, Sebastiane vir et nobilissime, et eruditissime, ut hominibus, de se optime meritis ingratisint. quæ pestis eo magis fugienda est, quo plures mortales, eosque classicos sic inficiat, ut nulla ope humana eis mederi queas, perinde atque ijs, qui Herculano morbo cor�cepti sint, hos siquidē, ubi morbus hic in illorū animis radices egerit, ecquis erit qui sanet? Huc igitur oculorū aciem diligentissime semp̄ defixi, vt me ab huiusmodi peste illæ sum seruarem: ne aliorum more animum meum cōmaculans, ijs, à quib⁹ plurimis do natus sum, bonis, decessem. Immo uero in hoc unum, oēs animi mei neruos intendi, vt præceptor meo Alexandro Achillino, viro tū ingenio, tum virtute cum primis conferendo, benefic⁹ aliqd rependerem; quando p immensis laboribus, quos ille, sub cuius disciplina excultus sum, in meū commodū exhausit, par reddere negā. Etenim uirtutibus ijs, quibus, et si tenuissimis, prædictus sum, ingeniū meum expoliuit, summatq; diligentia formauit, ut si qđ in me scientiæ sit, id mibi ex eius consuetudine ceteris anteferenda omnibus compararim. Iccirco præclarissimas eius lucubrations, quas non minus frugiferas quād multas in nostris peperit studijs diuine elaboratas, non secus acthesauros humi desoffos, nullam vtilitatem afferentes ijs, qui Philosophiam ardentius conjectantur, dicipolorum sedulis precibus commotus, dedi operam, vt dextro hercule typis excusas, ac quo ad eius fieri potuit, castigatas ederemus; indicemq; locupletissimum, quo labor serè omnis studiosis detraheretur, in illas concinnauimus. et quatenus author locis non paucis obscuris est, quibus intelligendis non parum torqueceret iuuentus in huius viri lectione non sati uersata; nos scholia nostra in margine adicimus, quibus rem ipsam quanta potuimus breuitate explicauimus. id quod bona literaturæ & studiosi fructum afferet uberrimum. Opus igitur hoc Sebastiane clarissime, et quisimma ingenij tui lance perpende, ac Silenum, vt aiunt, explicatscientiæ numen, mirificam dicendi copiam Philosopho dignam summa cum animi delatione cognoscet, quæ non aures duntaxat, ueluti quidam syrenum cantus demulecat, id quod nostris hodie seculis non pauci magno dicipolorum dispendio prosequuntur, quam rem uel vnam esse in causa duxerim, cur tanta sit hac tempestate Philosophorum paucitas? sed quæ animum mirifice alat, afficiat, moueat, simulq; ueridicis informet dignitatibus, syncretiq; doctrinæ vndis saluberrimis perfundat. Cū itaq; mecum ipse reputarem, neminem, te nostra ètate Philosophicis numeris magis absolutum; animum induxi tibi Philosophorum eminentissimo, Philosophi planè diuini aurea opera, nostros in illum labores ueluti xenium, summi que in te amoris nostri monumentum, ac pignus, dedicare. Spero id, qualecunq; sit haud paruifacies. Cum Xerxi ipsi aqua è rusticis manibus hausta placuerit, offerentis animū expēdienti. Sic tu igitur animū hunc amplectere, opusq; ipsum uenerare, oraculo Delphico altiora, dignioraq; continent, et quæ solam dubio procul veritatem spirent. Vale.

Achil.

* iy